

3. Прокопчук Л. В. Порівняння в структурі простого речення (семантико-функціональний аспект) / Л. В. Прокопчук. – Вінниця : ТОВ фірма «Планер», 2005. – 131 с.
4. Сологуб Н. М. Біблійні образи в художній творчості І. Багряного / Н. М. Сологуб // Мовознавство. – 1993. – № 1. – С. 43–47.
5. Сологуб Н. М. Естетична значимість синтаксичної організації художнього тексту (на матеріалі прози І. Багряного) / Н. М. Сологуб // Проблемні питання синтаксису: збірник статей. – Чернівці, 1997. – С. 164–167.
6. Чумак О. Г. Художньо-семіотична парадигма у мовотворчості І. Багряного / О. Г. Чумак // Науковий вісник кафедри ЮНЕСКО Київського державного лінгвістичного університету, 2001. – К. : Видавничий центр КДЛУ. – Вип. 4. – С. 221–226.

Summary. In the article the author has analysed the structure and functional-semantic loading of the comparative constructions used I. Bagryanyi in the novel "A person runs over a precipice". The ways of renewing of common to the whole people comparative constructions howe been determined – lexical-semantic comparative of the comparative constructions' components. The unordinary conjunction of there components hes been characterized.

Key words: a comparative constructions, a component comparative constructions, an occasional comparative constructions, associative connection.

УДК 811.161.2'373.72

Т.І. Прудникова

КОНЦЕПТУАЛЬНА МЕТАФОРА ІЗ РЕЦИПІЄНТНОЮ ЗОНОЮ СЕРЦЕ У ТВОРАХ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО

У статті аналізуються концептуальні метафори концепту СЕРЦЕ у авторській картині світу Михайла Коцюбинського.

Ключові слова: концепт, серце, концептуалізація, когнітивна модель, метафора, людина.

Метафорі належить чільне місце серед тих засобів виразності, що беруть участь у створенні образів, тому як мовне явище метафора здавна привертала до себе увагу дослідників. Сучасні студії мови характеризуються активізацією міждисциплінарних сценаріїв аналізу, яким притаманне поєднання лінгвістичних і екстралінгвістичних факторів, що помітно впливають на способи вербалізації уявлень людини про довкілля й саму себе як носія етнічної культури. Семасіологічний підхід до вивчення метафори обґрунтовано в працях Н. Арутюнової [1; 2], О. Балабан [3], В. Виноградова [5], І. Львівської [6], О. Тараненка [17; 18; 19], О. Черкасової [24] та ін. В українській лінгвістиці до кінця ХХ ст. метафору досліджували переважно в лексико-семантичному, лінгвостилістичному та граматичному аспектах (І. Білодід, Н. Бойко, В. Ващенко, С. Єрмоленко, В. Калашник, В. Кононенко, Л. Мацько, А. Мойсієнко, Л. Пустовіт, В. Русанівський, Л. Ставицька, Г. Сюта, Л. Тиха, О. Тищенко та ін.). Л. Кравець проаналізувала метафоричний світ поетичних творів вітчизняної літератури ХХ ст. [9]. В останнє десятиліття «почали застосовувати теорію концептуальної метафори для виявлення особливостей формування нових образів та специфіки їх функціонування в поезії (Л. Белехова), для встановлення мотиваційної основи метафоризаційних процесів (О. Селіванова), з метою аналізу політичної метафори (І. Філатенко, Х. Дацишин, О. Чадюк та ін.)» [9, 4]. Н. Бойко слушно зауважує, що «метафоричні назви осіб відображають нестандартну поведінку людини, нетипові риси характеру. В основу емотивно маркованих оцінних іменників покладено специфічні зовнішні та внутрішні ознаки людини, акумульовані попереднім досвідом народу в серію образів, що всебічно кваліфікують й містять у собі стійку (здебільшого негативну) оцінку» [4, 294]. О. Цапок наголошує на тому, що саме відокремлення «зв'язку метафори з психічними і мисленневими процесами вплинуло на формування когнітивного підходу до її визначення» [22, 43]. Згідно з цим підходом метафору витлумачують як винятково когнітивне явище [14, 139; 20, 46; 21]. Деякі вчені, зокрема М. Джонсон [10], Дж. Лакофф [10], В. Телія [20, 48], А. Ченкі [23, 70], звертають увагу на «концептуальну функцію метафори», тобто метафора існує для виникнення концептів та їх мовної репрезентації.

У процесі розвитку метафоричного вираження концептів має місце «осмислення та переживання явищ одного роду в термінах явищ іншого роду» [10, 389]. На думку В. Телії, метафора є «найпотужнішим засобом формування нових концептів», тобто виявлення в мовній формі нового знання про світ – емпіричного, теоретичного або ж художнього засвоєння дійсності [20, 81].

В основі концептуальних метафор знаходяться когнітивні моделі. Вчені під когнітивною моделлю розуміють «деякий стереотипний образ, за допомогою якого організується досвід, знання про світ [13, 8]. На думку М. Піменової, «концептуальні метафори й відповідні їй відповідні когнітивні моделі, які використовують для опису внутрішнього світу людини, можна представити у вигляді типової структури концептів» [13, 9]. Соматизм *серце* виявляє різнопланові функціональні властивості, що, як зауважує В.Маслова, і зумовлює складність дослідження його символів, образів, міфологем [11, 138].

Наукова новизна пропонованого дослідження зумовлена відсутністю аналізу метафоричного вираження концепту СЕРЦЕ у творчості Михайла Коцюбинського.

Мета статті – визначити та проаналізувати концептуальні метафори й відповідні когнітивні моделі концепту СЕРЦЕ в авторській картині світу Михайла Коцюбинського (на матеріалі творів: Коцюбинський М. М. : твори в трьох томах / М. М. Коцюбинський : Дніпро, Т.1. – 1979. – 317 с.; Коцюбинський М. М. : твори в трьох томах / М. М. Коцюбинський : Дніпро, Т.2. – 1979. – 287 с.).

Дослідження концептосфер і їхніх складників-концептів дозволяє визначити співвідношення універсального, національного й індивідуально-авторського в концептуальній, мовній і художній картині світу. Зауважимо, що питання визначення одиниці мовно-концептуальної картини світу поета в сучасній науці остаточно не вирішене. Дослідження принципів світорозуміння художника слова й експлікації концептуального змісту літературних творів зумовлює подальшу розробку проблем ідентифікації одиниць індивідуально-авторської художньої системи. У зв'язку з цим у фокус когнітивних досліджень семантики художнього тексту потрапили концепти, що «характеризують авторський вибір концептуальних пріоритетів і формують індивідуально-авторську картину світу в художньому творі, яка визначається естетичними домінантами письменника» [12, 170]. Розглянемо якими когнітивними моделями представлений концепт СЕРЦЕ в авторській картині світу Михайла Коцюбинського.

Образ серця диференціюється на основі уявлень про живу й неживу природу в українській концептуальній картині світу. На думку дослідниці Марини Піменової, концептуальні метафори неживої природи можна розділити на дві групи: ознаки стихій і ознаки речовини [13, 252].

Концепт СЕРЦЕ у творах Михайла Коцюбинського продукується когнітивними моделями на позначення назв стихій. Наприклад, когнітивна модель **серце – вода** : *Алі здалося, що ті очі пірнули в його серце і він поніс їх з собою* [8, 93]; характеристика води : *П'яти її немов прикипали до землі; серце хололо, в голові була одна думка, одне бажання, щоб ця дорога розтяглася без кінця-краю* [7, 252]; *Але згодом, понюкуючи на коні, що бігали кружка на припоні по снопах пшениці, Йов скося поглядав уже на Гашіцу, на її сильні, жилаві руки, якими вона зручно трясла решето, віючи зерно та засипаючи половою, мов снігом, увесь гурман, і чув, що в його серці тане завзятість* [7, 255]. Фразеологічна одиниця **серце стигне (холоне) прохололо (охололо)** [СФУМ, 639] вживається зі значенням кому-небудь дуже страшно, боязко.

Серце характеризується ознаками кипіння, що представлено у текстах фразеологічними одиницями : *Вже в неї [Олександри] накіпіло коло серця!* [7, 34]; *В серці у Гната накіпала ненависть до нелюбої жінки, нехить до своєї хати* [7, 34]; *яким обкипає серце від довгого пробування на чужині Я так і обомліла. Відьма, се ж вона – відьма! Скипіло моє серце* [7, 267]; *Досада закипала в серці Параскіци і пекучими слізьми спадала з сірих, олив'яних, отаких саме, як ті олив'яні ложки, що лежать в миснику, очей* [7, 271].

У творах Михайла Коцюбинського, як засвідчує матеріал, когнітивна модель **серце – земля (грунт)** є непродуктивною. Уживаються тільки поодинокі випадки: *А тим часом та брехня пекла її, скопала її серце нестерпучими болями, яких Параскіца не могла втишити...* [7, 277]; *... вкинути в серце зерно...бажань* [7, 104].

Когнітивна модель **серце – вогонь** є однією з найпродуктивніших у фразеологічній авторській картині світу Михайла Коцюбинського : *Біла, з червоними цятками курточка її, трохи заяложена на столі з правого боку, де лишили слід свій запрацьовані руки танцюристих кавалерів, – краще сказати, заяложене місце на куртці – викликали у Йона рій солодких спогадів, розпалили його серце* [7, 239-240]; – *Знаєш що, я так хочу пити, аж у мене серце горить...* [7, 245]; *Ні, Параскіца не може згадати її, бо її щось пече коло серця, щось підступає до горла і душить* [7, 272]; *Якась шалена злість засвітила її очі й запалила серце* [7, 284]; – *І прийшли ми до Мекки, до Ель-Хораму, – тягне-скрипить хаджі Бекір, – і запалало моє серце великим вогнем радості...* [7, 292]; *Тільки хаджі Бекірове серце спалахнуло гнівом праведним, і, мечучи блискавки з очей, він гримнув на Септара* [7, 298]; *Несправедливість, офірою якої він відчувається, болісно ятрить йому серце, труїть життя* [7, 226]; *Він розповідає, як Гнат любить Настю, як він розійшовся з жінкою, як розпалився серцем, побачивши, що Олександра б'є його кохану, як, засліплений гнівом та жалем, не тямлячи, що робить, зарубав покійницю...* [7, 83]; *«Домна!» – промайнуло в голові його, і він [Семен] почув, що якийсь промінь зігрів його серце, осяяв пільму, що оповила*

долину, розвіяв густий туман ...[7, 103]; Одно тільки скрашало його життя невеселе: надія на краще, що жевріла в його серці [7, с. 110] та ін.

Концепт СЕРЦЕ у авторській картині світу Михайла Коцюбинського найменше представлений когнітивною моделлю **серце – речовина**. В основі речовинних метафор знаходиться когнітивна модель **серце – крижина**. Наприклад: З того менту, як вона побачила їх разом, кров захолола в її жилах, **серце стало крижиною і, холодне, пекучо-холодне, б'ється в грудях, і болить, і ние, і не дає супокою** [7, 272].

Когнітивна модель **серце – рослина** представляє вегетативний код: *Е, гетьте, думки сумнії, не суши журбо, завчасу серця* [7, 187]. Рослини можна описати через різні групи ознак. У творах Михайла Коцюбинського трапляються випадки, коли когнітивна модель **серце – рослина** представлена видами рослин (наприклад, деревом, у якому завівся шашіль): *А далі, як звук уже, оговтався, розглянувся навкруги, і завелась у серці шашіль...* [7, 146]; *Гляну на людей – ні, не наші люди – ... і знов тая шашіль у серці ворухиться* [7, 146].

Вітальні ознаки поділяються на дві групи: 1) належать усім живим істотам; 2) належать тільки людині. Перша група формує зооморфні ознаки, друга – антропоморфні. Ознаки тварин, птахів і комах утворюють зооморфний код, який використовують для опису концептів внутрішнього світу людини. Концепт СЕРЦЕ у творах Михайла Коцюбинського продукується когнітивними моделями: 1) **серце – тварина** (*А я не кохав її, ні... було, аж за серце мене ссе щось, як день не бачу* [7, 145]); 2) **серце – комаха** (*А тепер – хай рожевіють... хай висисають кров серця...* [8, 171]); 3) **серце – птах** (*Серце в неї [Емене] тьохнуло: вона пізнала Септара – красу кучуккойського парубоцтва, завязтого провідника, образ якого бідна дівчина довго носить у серці, хоч не сміє й очей звести на свій ідеал, як се й пристало порядній татарській «киз»* [7, 290]; *У Семена так і тьохнуло серце* [7, 130]. Непрямою орнітологічною ознакою концепту СЕРЦЕ у творах Михайла Коцюбинського зафіксовано 'трепет': *Серце моє – серце завязтого фотографа затріпалося в грудях* [7, 259]; *Вона поспішно випутала голову із спідниць, і хоч лице її горіло від сорому, серце радісно тріпало в грудях...* [7, 287]; *Серце в грудях тріпалося, як риба в руці, а очі пожадливо захоплювали клаптик дороги, що виднілась у шпарку* [7, 290] та ін.

Концепт СЕРЦЕ в авторській картині світу Михайла Коцюбинського представлений живою істотою: рухається, б'ється; болить; росте тощо. «Живе серце – означає рухається» [13, 48]. Рух, биття – ознаки живого серця. Наприклад: *Стояв на місці, і серце билось у нього тривожно* [8, с. 170]; *А серце хоч б'ється в мужицьких грудях, таки бажає щастя, таки рветься до кращого життя, живе надією!* [7, 30]; *І не радісно, а турботно забилося у мене серце* [7, 148]; *Уся кров збігається йому до серця, серце почина бити на гвалт* [7, 158]; *Є, зародив господь, радісно б'ється Замфірове серце, а очі сміються до здорових грон* [7, 194] та ін. Як будь-яка жива істота, серце смертне. Смерть серця, на думку М. Піменової, потрібно розуміти як кінець життя [13, 78]. Смерть серця описується зупинкою його руху. Наприклад: *Серце тоді переставало битись і, спинивши дух у грудях, Гнат весь обертався в увагу...* [7, 32]; *Серце перестало йому битися у грудях* [7, 245]; *Їй [Насті] здалося, що то смерть її прийшла за нею, серце в неї перестало битись у грудях, голос наче втік глибоко-глибоко в груди, так що звідти несила добути його й крикнути* [7, 78] та ін. Серце у творах М. Коцюбинського болить (як жива істота): *Харитя почула, що її маленьке серце заболіло, наче хто здавив його в жмені* [7, 23]; *Може, й в його [тестя] серце болить за своєю дитиною* [7, 41]; *Серце в нього [Гната] щеміло, немов хто стискав його у жмені, однак він не міг спинити бажання хоч раз в житті зазнати того щастя* [7, 53]; *Але він не зважається переступити поріг, бо знає, то там стріне його непритомний погляд мутних очей божевільного з виразом тихої скарги і вставка лишився біль у серці* [7, 231]; *У неї [Гашіци] серце так наболіло через нього [Йона], в неї голова така намучена від думок ...* [7, 250]; *...зачепить наболіле серце* [7, 250]; *Аж тепер, під свіжим враженням недавньої пригоди, я чув, як щемить моє серце, не маючи відповіді на пекучі питання, як мучать мене ті думки* [7, 264]; *... серце стало крижиною і, холодне, пекучо-холодне, б'ється в грудях, і болить, і ние, і не дає супокою* [7, 272]; *Тільки ця вода давала життя всьому, що росло на камені, і коли одна половина села спускала її на свої городчики, у другій боліло серце дивитись, як сонце і камінь в'ялять їм цибулю* [8, 92]; *... боліло серце дивитись* [7, 108]; *Ще ніколи не було йому так важко, так гірко, ще ніколи не щеміло так серце...* [7, 132] та ін. Серце у творах М. Коцюбинського росте й має вік: *Харитя почула, що її маленьке серце заболіло, наче хто здавив його в жмені* [7, 23]; *Але мало-помалу, коли нехить до Гашіци зростала в серці Йоновім...* [7, 249]; *Співи, сміхи, веселі поклики лунають по гаях, а в Емене росте серце і горять очі* [7, 292]; *... дитячим чутливим серцем збагнув весь трагізм сцени* [7, 104-105]; *А серце Романа росте вгору ...* [7, 112]; *... серце маленьке рветься з болю* [7, 140]. Воно має розмір: *Не раз стискалося Гнатове серце, не раз зсувалися тонкі брови, коли безжурний Петро гнув всілякі жарти, вигадки, весело, по-дитячі сміявся* [7, 31]; *передчуття лиха стискало йому серце* [7, 219]. Серце – це жива істота, яку можна лоскотати: *Водить смичком по нервам, лоскоче серце* [8, 145]; *Де коптьор лоскочучи парубкове серце палкими поглядами* [7, 239].

Дуже поширеною когнітивною моделлю у творах Михайла Коцюбинського є **серце – людина**. Антропоморфні ознаки концепту СЕРЦЕ дуже різноманітні. *Серце* (як людина) : 1) спочиває : *З вірою, з запалом неопіта розгортав передо мною Солонина план своєї діяльності на селі, діливсь зі мною своїми спостереженнями, своїми радощами й смутком, а я слухав і чув, як спочиває моє серце, як мені хочеться разом з ним і вірити, і надіятись* [7, 265]; 2) чує : *Емене підгледіла ту сцену і почула в серці образу* [7, 291]; *Незвикла до думок голова її якось недобре працювала, зате серце її чуло, що тут щось не так, що справедливість не на батьковому боці, що Септар не має за собою вини, не заробив презирства за свої вчинки* [7, 291]; *«Кепек! Кепек!» – ображено думає Емене, і чує в серці жаль до батька, і чогось зітхає, і знов шайтан нашиптує їй грішні думки, каламутить спокій!* [7, 292]; *Дмитрик чує дитячим серцем...* [7, 139]; 3) говорить : *Стара заклала, увірвавши думку, та мов прислухалася, що скаже серце, як погодиться з думкою* [7, 100]; *Піти туди, куди серце кличе й обов'язок* [7, 163]; 4) бажає : *Серце його знов забавило кохання, того тихого раю, про який він [Гнат] так давно марив* [7, 43]; 5) віщує : *Наче віщувало серце якесь лихо несподіване* [7, 114] та ін.

Як засвідчує аналізований фактичний матеріал, концепт СЕРЦЕ у фразеологічній авторській картині світу Михайла Коцюбинського представлений когнітивною моделлю **серце – вмістилище (скринька)**: *От якби мати вірну дружину, тиху, сумирну, щоб перед нею можна було розкрити своє серце, показати, що там наболіло, запеклося, що труїть чоловіка; щоб вона пожалувала і своїм тихим, приязним словом, мов рукою, зняла всю вагу з серця* [7, 30]; *Кожне слово глибоко западало йому в серце, болісно торкало чутливі струни його серця* [7, 53]; *Серце в неї [Емене] тьохнуло: вона пізнала Септара – красу кучуккойського парубоцтва, завзятого провідника, образ якого бідна дівчина довго носить у серці, хоч не сміє й очей звести на свій ідеал, як се й пристало порядній татарській «киз»* [7, 290];... *відкрив серце Аллаха* [7, 296]; ... *усе бачать, що в тебе заховано в серці* [7, 143], який виражає концептуальну ознаку простору (внутрішній простір). Як стверджує О. Селіванова, «серце має власну параметризацію, зокрема глибину, що аналогізується із найбільш чутливим місцем людського ества...» [15, 119]. Це спостерігаємо у фразеологічній авторській картині світу Михайла Коцюбинського. Наприклад: *Вона тремтіла й плакала, а звідкись з глибини, з самого споду серця, здіймався голос, потішаючи її...* [7, 252]; *Скільки раз заглядала вона Параскіца в своє дзеркальце, стільки раз з глибини її дівочого серця зринав ревний жаль на власну бридоту, і руки мимохіть здіймалися до обличчя та розгладжували дрібненькі зморшки, що мов легкими павутиннями, заснували її твар* [7, 270-271].

Михайло Коцюбинський аналогізує *серце* з предметом : *Живий жаль брав дівчину за серце...* [7, 276]; *Скажена лють вхопила дівчину за серце, і вона із звірячим риком кинулась на дітей* [7, 277]; *Легкість, з якою підбив він серце дівчини, без боротьби взяв від неї все, що можна взяти в дівчини, скоро згасила вогонь першого кохання* [7, 249]; *По-людському глянув він на мене – та так жалібно, аж за серце вхопив* [7, 308]; *Серце в неї [Емене] упало, сльози закуtilись в очах...* [7, 295]; *Літніми вечорами, такими тихими й свіжими, коли зорі висіли над землею, а місяць над морем, Алі виймав свою зурну, привезену з-під Смірни, примощувався під кав'ярнею або деінде і розмовляв з рідним краєм сумними, хапаючими за серце згуками* [8, 93]; *Побожні пісні гойдали Абібулі серце, розкривали, як чашу, в яку мала сплинути нині ласка Аллаха...* [8, 134]; *Семен почув, що серце його раптом обірвалось, впало...* [7, 129]. Проектуються властивості предметів із різних видів людської діяльності. Наприклад, калатання дзвону: *Серце закалатало Хариті в грудях з переляку...* [7, 26]; *В його [Замфіра] запамороченій голові роєм ворушились тисячі думок, серце калатало в грудях...* [7, 220]; *Тиховичеві чогось голосніше закалатало в грудях серце* [7, 225]; *У всіх закалатало серце, а Мемет стиха рикнув* [8, 98]; *І кожен раз, як і тепер, було йому страшно і серед тиші калатало серце* [8, 141]; ... *Хома чув, як калатало його серце* [7, 100]; *Спершу він тільки чув, як калатало його серце* [7, 105].

Концепт СЕРЦЕ у творах Михайла Коцюбинського продукується моделями, де можна виділити специфічні гендерні ознаки (жіночі й чоловічі) : *Скільки раз заглядала вона Параскіца в своє дзеркальце, стільки раз з глибини її дівочого серця зринав ревний жаль на власну бридоту, і руки мимохіть здіймалися до обличчя та розгладжували дрібненькі зморшки, що мов легкими павутиннями, заснували її твар* [7, 270-271]; *Промінь надії блиснув у татовім серці...* [7, 83].

Отже, у творах Михайла Коцюбинського концепт СЕРЦЕ продукується, в основному, традиційними когнітивними моделями. Під час метафоризації осмислення *серця* простежуються деякі закономірності. Найчастіше *серце* в авторській картині світу Михайла Коцюбинського аналогізується з людиною, вмістилищем, предметом, вогнем. Дослідження концептуальної метафори відкриває нові перспективи для подальших наукових досліджень. Концепт СЕРЦЕ характеризується відповідним змістом, постійною динамікою, особливостями об'єктивації та потребує подальших досліджень.

Перелік умовних скорочень

СФУМ – Словник фразеологізмів української мови / Уклад.: В.М. Білоноженко та ін. – К.: Наукова думка, 2003. – 1104 с.

Список використаних джерел

1. Арутюнова Н.Д. Синтаксические функции метафоры / Н.Д. Арутюнова // Известия АН СССР. Отд. лит. и яз. – М., 1978. – Вып. 3. – Т. 37. – С. 203-262.
2. Арутюнова Н.Д. Языковая метафора (синтаксис и лексика) / Н.Д. Арутюнова // Лингвистика и поэтика. – М.: Наука, 1979. – С. 146-173.
3. Балабан О.О. Метафора як семантична універсалія: автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.15 «Загальне мовознавство» / О.О. Балабан. – Донецьк, 2006. – 20 с.
4. Бойко Н.І. Українська експресивна лексика: семантичний, лексикографічний і функціональний аспекти: монографія / Н.І. Бойко. – Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект-Поліграф», 2005. – 552 с.
5. Виноградов В.В. Основные типы лексических значений слова / В.В. Виноградов // Вопросы языкознания. – 1953. – № 5. – С. 3-29.
6. Ильинская И.С. О языковых и неязыковых стилистических средствах / И.С. Ильинская // Вопросы языкознания. – 1954. – № 5. – С. 84-89.
7. Коцюбинський М. М.: твори в трьох томах / М. М. Коцюбинський: Дніпро, Т.1. – 1979. – 317 с.
8. Коцюбинський М. М.: твори в трьох томах / М. М. Коцюбинський: Дніпро, Т.2. – 1979. – 287 с.
9. Кравець Л. Динаміка метафори в українській поезії ХХ ст.: монографія / Лариса Кравець. – К.: ВЦ «Академія», 2012. – 416 с.
10. Лакофф Дж., Джонсон М. Метафори, котрими ми живем / Дж. Лакофф, М. Джонсон // Теория метафоры: Сборник. – М.: Прогресс, 1990. – С. 387-415.
11. Маслова В.А. Лингвокультурология / В.А. Маслова. – М.: ИЦ «Академия», 2004. – 208 с.
12. Ніконова В. Г. Трагедійна картина світу в поезії Шекспіра: монографія / В. Г. Ніконова. – Д.: Вид-во ДУЕП, 2007. – 364 с.
13. Пименова М.В. Концепт сердце: Образ. Понятие. Символ: монографія / М.В. Пименова. – Кемерово: КеМГУ, 2007. – 500 с.
14. Піщикова К.В. Стратегії домінування в аргументативному дискурсі: тендерний аналіз (на матеріалі англійської мови): автореф. дис. ... канд. філол. наук: спец. 10.02.04 «Германські мови» / К.В. Піщикова. – Х., 2003. – 19 с.
15. Селіванова Олена. Нариси з української фразеології (психокогнітивний та етнокультурний аспекти): монографія / Олена Селіванова. – К.: Черкаси: Брама, 2004. – 276 с.
16. Сукаленко Т.М. Метафоричне вираження концепту ЖІНКА в українській мові: монографія / Т.М. Сукаленко. – К.: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2010. – 240 с.
17. Тараненко О.О. Метафора / О.О. Тараненко // Українська мова: Енциклопедія. – 3-є вид., зі змін. і доп. – К.: Вид-во «Українська енциклопедія» ім. М.П. Бажана, 2007. – С. 306-309.
18. Тараненко О.О. Принцип андроцентризму в системі мовних координат і сучасний тендерний рух / О.О. Тараненко // Мовознавство. – 2005. – № 1. С. 3-26.
19. Тараненко А.А. Языковая семантика в её динамических аспектах: Монографія / О.О. Тараненко. – К.: Наукова думка, 1989. – 256 с.
20. Телия В.Н. Коннотативный аспект семантики номинативных единиц / В.Н. Телия [отв. ред. А.А. Уфимцева]. – АН СССР. Ин-т языкознания. – М.: Наука, 1986. – 143 с.
21. Телия В.Н. Метафора как модель смыслопроизводства и её экспрессивно-оценочная функция / В.Н. Телия // Метафора в языке и тексте. – М.: Наука, 1988. – С. 26-52.
22. Цапок О.М. Мовні засоби репрезентації концепту краса в поезії українських шістдесятників: дис. ... канд. філол. наук: 10.02.01 / О.М. Цапок. / Черкаси, 2003. – 191 с.
23. Ченки А. Современные когнитивные подходы к семантике / А. Ченки // Вопросы языкознания. – 1996. – № 2. – С. 68-78.
24. Черкасова Е.Т. Опыт лингвистической интерпретации тропов / Е.Т. Черкасова // Вопросы языкознания. – 1968. – № 2. – С. 28-38.

Summary. The article analyzes the conceptual metaphors and relevant cognitive model of concept HEART in the author's Mykhailo's Kotsiubynsky picture of the world.

Key words: concept, heart, conceptualization, cognitive model, metaphor, man.